
Cecilie Wium

MINNEORD

KÅRE I. BIRKELAND

HANNE LØVDAL GULSETH

KARI TVEITO

Det var med stor sorg vi mottok meldingen om at Cecilie Wium døde så altfor tidlig, 28. juni 2021, bare få dager etter sin 50-årsdag. Hun kjempet mot kreftsykdommen i over to år med den samme intense energien hun la i alt sitt virke. Vi har mistet en kjær venn og kollega og en fremragende kliniker og forsker.

Cecilie tilbrakte sine første år i Midsund ved Molde, der hennes far var distriktslege, og familien flyttet til Oslo da hun var syv. Hun tok medisinstudiet i Grenoble, Frankrike, og det ga henne vidsyn og internasjonalt perspektiv på livet og forskningen. Hun utdannet seg til indremedisiner og endokrinolog først ved Lovisenberg sykehus og deretter ved Aker universitetssykehus. Hun fikk tidlig interesse for diabetes hos innvandrere og disputerte i 2014 for ph.d.-graden med en avhandling om diabetes hos sørasiater. I årene som fulgte bidro hun med ny og viktig kunnskap på dette forskningsfeltet. Hun var engasjert i en rekke kliniske studier rundt type 2-diabetes, og helt til få dager før hun døde hadde hun en ledende rolle i et stort forskningsrådsfinansiert prosjekt som søker å finne bedre behandling for diabetes hos sørasiatene.

Man visste alltid hvor man hadde Cecilie. Hun var klarttalende og hadde ofte en frisk kommentar. Gjennom hele karrieren tok hun på seg verv som tillitsvalgt og sto på for å sikre gode arbeidsvilkår for kollegaer og nok tid til pasientbehandlingen. Hun likte å undervise studenter og arbeidet en periode som klinisk stipendiat ved Universitetet i Oslo. Som kliniker var hun kunnskapsrik, nøyaktig og nær pasientene. I tillegg til diabetes var hun særlig opptatt av lipider og forebygging av hjerte- og karsykdommer og hadde i mange år sitt daglig virke som overlege ved Lipidklinikken.

Cecilie møtte kreftsykdommen med en imponerende åpenhet, innsikt og styrke. De siste årene av sitt liv stilte hun opp i ulike medier og samarbeidet med Kreftforeningen i håp om å få opprettet et nasjonalt screeningprogram for pankreaskreft ved bestemte arvelige mutasjoner. Hennes høyeste ønske var å bidra til at andre pasienter med samme diagnose som henne selv skulle få bedre muligheter til å overleve.

Cecilie likte nye utfordringer også utenfor faget. Hun var språkmektig, gikk på kurs i kulinarisk kokekunst og kastet seg med stor iver over kajakkurset hun fikk til 40-årsdagen. Aller helst brukte hun likevel tiden på barnas fritidsaktiviteter og samvær med familie og venner.

Vi som er igjen, vil savne henne for de mange gode faglige diskusjonene, hennes enorme arbeidskapasitet og aldri hvilende engasjement. Våre tanker går til hennes Arne og barna Axel og Ingrid, som hun elsket så høyt, alltid stilte opp for og så gjerne snakket om til oss.

Publisert: 16. august 2021. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.21.0557

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 10. juli 2026.